

Dagthema: Grösse aus Köln

Overweging 14 juli – Diana Vernooij

“... Jezelf toevertrouwen aan de rijkdom van het leven is niet hetzelfde als vertrouwen dat er altijd rijkdom is, dat het altijd goed komt.

Het is het vertrouwen,
dat zelfs als het niet goed komt,
het toch oké is en er weer een nieuw ‘goed’ zal komen ...”

Eerste lezing volgens Mattheus 6: 19-36 – uit de Bergrede van Jezus

Tweede lezing - Bernie Glassman uit ‘Instructies voor de kok’

Openingstekst – Bernie Glassman

“Als we merken dat we op straat alles vinden wat we nodig hebben, groeit ons vertrouwen in de fundamentele goedheid van het leven.”

Muziek: Sonny Terry & Brownie McGee - I’m a stranger here

*I’m a stranger, just blowed in your town
So I want my train fare home, so I have no
worries on my brains
I’m a stranger here, just blowed in your town
Oh yes, I am, I’m a stranger here, just blowed
in your town
Well, because I’m a stranger everybody wants
to dog me ‘round*

*Well, I wonder why some people treat the
strangers so
Oh yes, I do, I wonder why some people treat
the strangers so
Well, he may be your best friend that you will
never know*

*I’m gonna write home to daddy, send me my railroad fare
Oh yes, I am, I’m gonna write home to daddy send me my railroad fare
Well, if he don’t send it, I don’t mind walkin’ down
Go ahead man
Yes, yes, yes*

*Well, I wonder if my good girl knows I'm here
Oh yes, I do, Lord, I wonder if my good girl knows I'm here
Well, if she do, she just don't seem to care*

*Well, I'm goin' back home, wear out ninety-nine pair of shoes
Oh yes, I am, I'm goin' back home wear out
ninety-nine pair of shoes
Well, when I get back home
I won't have these old stranger blues*

*I'm gonna leave this town, nothing here that I can do
Oh no, it ain't, I'm gonna leave this town,
nothing here that I can do
Well boy, sit right here in the troubadour*

*Sing these old stranger blues
Let's go out together
Yes, yes, yes*

Welkom en inleiding

Welkom allemaal bij deze viering, de eerste in de zomerserie Groeten uit ... We startten vanmorgen de zomerserie in de Amstelkerk, welkom toch in gemeenschap De Duif. Welkom voor nieuwkomers en oudgedienden, welkom aan 4 van mijn 5 Keulse maatjes. Deze 2 zomermaanden nemen de voorgangers ons allen mee naar hun inspiratieplekken. Voor mij was dat zonder twijfel Keulen, de stad van de straatretraite eind mei. Voor wie aanwezig was de vorige keer dat ik voorging – op 5 mei was het onderwerp Uit je comfortzone komen. Ik vertelde toen dat ik op straatretraite zou gaan – 5 dagen en 4 nachten op straat in Keulen, zonder geld of telefoon, zonder schone kleren of tandenborstel of kam – alleen een slaapzak en regenjas hadden we bij ons. Volstrekt buiten mijn comfortzone dus, alles in me verzette zich, maar ik ben gegaan. Vandaag krijgt u de hartelijke en warme groeten uit Keulen en de groeten van de vrouwen met wie ik samen was. Ella, Petra, Ellen en Annie zitten hier en Erica stuurt u een Hollandse groet, zij kon er niet bij zijn. Samen gaan we dieper kijken naar wat er nu buiten die comfortzone gebeurde, daar op de straatretraite en wat het ons brengt, om uit je comfortzone te stappen.

Grüsse aus Köln

In Keulen zag ik de Ansichtkaart met Grüsse aus Köln erop die ik hier voor neergezet heb – helaas kon Fred hem niet gebruiken, vanwege auteursrechten. Ik vond het een prachtig beeld voor deze viering, de verschillende kanten van de stad, de rauwe kanten en de mooie architectuur. Ik wilde die Ansichtkaart dus graag hebben voor hier, maar we hadden geen geld. Wat nu? Dappere Ella sprong de winkel in en kwam met de Ansichtkaart naar buiten, ze heeft hem gewoon gevraagd én gekregen. Natuurlijk gaan we geen verslag doen van wat er gebeurde, lees daarvoor het Groene Licht van vorige week, waar mijn verslag in staat. Vandaag maken we er een bezinning van op ons verzamelen van eigendommen, op ons altijd maar plannen en zorgen en we zoeken waar onze echte rijkdom nu in zit. De muziek die we erbij gezocht hebben, bezingt de straat. Alle aspecten van het straatleven komen aan bod: de straat als de plek waar je je een vreemdeling voelt en slecht wordt behandeld, de straat als de weg om op naar huis te lopen. De straat als de plek van vrijheid,

weg van alle verplichtingen. De straat als de voorbode van het land van overvloed. En Ladysmith Black Mombaza en Paul Simon zingen “We are homeless” / wij zijn thuisloos – wat Zulumannen zeggen als zij de vrouw van hun keuze ten huwelijk vragen. Vandaag is het Quatorze Juillet: voor ons betekent dat niets, de Fransen vieren de start van de Franse revolutie. Het is hun bevrijdingsdag. Vrijheid, dat past nu weer wel bij deze viering, de vrijheid van de straat.

Mijn maatjes en ik, wij wensen ons allen een mooie viering!

Geleide stilte

Laten we de stilte zoeken,
de stilte die ons hart opent.

Leven vanuit je hart,
luisteren vanuit je hart,
spreken vanuit je hart –
het vraagt om stilte.

Laat je gedachten wegwaaien,
Zit stevig op je stoel,
Met een sterke rug
En een zacht hart.

Wees helder –
en heb lief.

Muziek Sonny Terry & Brownie McGee - Walk on

*Walk on, walk on, walk on, I walk on
I'm gonna keep on walkin', till I find my way back home*

*Well, you might gets worried, when your shoes get bend
You don't know where you goin', but you do know where you been
I see so many people happy, I can't get used to happiness
Maybe it is true, happiness is not for me, I guess*

*Well, the world is too high, highways are too long
No need of us bein' together, we can't get along*

*One more time, now, I'm gonna keep on walkin',
till I find my way back home
Walk a little further, one more time, now*

*I'm gonna keep on walkin', till I find my way back home
Let's walk together, man.*

Eerste lezing Mattheus 6: 19-36 – uit de Bergrede van Jezus

“Verzamel geen schatten op aarde, waar mot of houtworm ze aantast en waar dieven inbreken om ze te stelen. Maar verzamel schatten in de hemel, waar noch mot noch houtworm ze aantasten en waar geen dieven inbreken om ze te stelen. Want daar waar je schat is, daar zal ook je hart zijn. (...)

Daarom zeg ik jullie: maak je niet bezorgd om wat je zult eten of drinken om in leven te blijven, en ook niet om de kleding voor je lichaam. Is het leven niet meer dan het eten en het lichaam niet meer dan de kleding? Kijk naar de vogels van de hemels, ze zaaien niet en maaien niet, en oogsten niet, je Hemelse vader voedt ze. Zijn jullie niet meer waard dan vogels? Wie van jullie kan met zijn zorgen een el toevoegen aan zijn leven? (...)

Maak je dus geen zorgen over de vraag: wat zullen we eten of wat zullen wij drinken? Want dat alles jagen de heidenen na. Uw hemelse Vader weet wel dat gij al deze dingen nodig hebt. Maar zoekt eerst het Koninkrijk en zijn gerechtigheid: dan zal dat alles u erbij gegeven worden.

Maakt u dus niet bezorgd om de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt voor zichzelf.”

Tweede lezing Bernie Glassman uit: Instructies voor de kok

“Hoe vinden we onze ingrediënten? We openen gewoon onze ogen en kijken om ons heen. Wat nemen wat voorhanden is, wat gewoon voor onze neus ligt en maken daarmee een zo lekker mogelijk gerecht. We werken elk moment met wat we hebben.

Ons lichaam is een ingrediënt. Onze relaties zijn ingrediënten. Onze gedachten, onze emoties en al onze handelingen zijn ingrediënten. De plaats waar we leven, de vallende bladeren, de gesluisde maan, het verkeer in de stad, de winkel op de hoek zijn allemaal ingrediënten.

Om deze ingrediënten te zien, moeten we onze ogen openen. Meestal scheppen we zelf onze grenzen, onze eigen beperkte kijk op de dingen. We bakenen ons territorium af en zien niet meer wat zich daarbuiten bevindt. Door te oefenen gaat ons territorium zich uitbreiden en beseffen we dat we werkelijk alles kunnen gebruiken.

Als we onszelf zien als de wereld, als we de eenheid van het leven zien, kunnen we de hele wereld gebruiken. Door deze zienswijze weet de kok dat elk aspect van het leven een ingrediënt wordt van de Hoogste Maaltijd.”

Muziek Bob Dylan – Mr Tambourine man

*Hey! Mr. Tambourine man, play a song for me
I'm not sleepy and there is no place I'm going to
Hey! Mr. Tambourine man, play a song for me
In the jingle jangle morning I'll come following you*

*Though I know that evening's empire has returned into sand
Vanished from my hand
Left me blindly here to stand but still not sleeping
My weariness amazes me, I'm branded on my feet
I have no one to meet
And the ancient empty street's too dead for dreaming*

Hey! Mr. Tambourine man, play a song for me ...

*Take me on a trip upon your magic swirling ship
My senses have been stripped
My hands can't feel to grip
My toes too numb to step
Wait only for my boot heels to be wandering
I'm ready to go anywhere, I'm ready for to fade
Into my own parade
Cast your dancing spell my way, I promise to go under it*

Hey! Mr. Tambourine man, play a song for me ...

*Though you might hear laughing, spinning,
swinging madly across the sun
It's not aimed at anyone
It's just escaping on the run
And but for the sky there are no fences facing
And if you hear vague traces of skipping reels of rhyme
To your tambourine in time
It's just a ragged clown behind
I wouldn't pay it any mind
It's just a shadow you're seeing that he's chasing*

Hey! Mr. Tambourine man, play a song for me ...

*And take me disappearing through the smoke rings of my mind
Down the foggy ruins of time
Far past the frozen leaves
The haunted frightened trees
Out to the windy beach
Far from the twisted reach of crazy sorrow
Yes, to dance beneath the diamond sky
With one hand waving free
Silhouetted by the sea
Circled by the circus sands
With all memory and fate
Driven deep beneath the waves
Let me forget about today until tomorrow*

Hey! Mr. Tambourine man, play a song for me ...

Overweging

Boeddhistische monniken en nonnen dienen van de Boeddha een goed thuisloos leven te leiden, zo staat het geschreven: 'een goed thuisloos leven'. Voor ons klinkt dat tegenstrijdig: thuisloos kennen wij alleen als iets dat per definitie niet goed is. Monniken en nonnen geven familie en bezittingen op, zwerven rond en leven van wat ze krijgen. Ze zoeken de weg van ontwaken: hoe te leven in helderheid en liefde, zonder angst, haat en hebzucht. De straatretraite liet ons even onze tenen in het water steken om er iets van mee te maken. Even voelen we hoe dat is, een goed thuisloos leven leiden. Ik had er angstig tegenop gezien. En hoewel in Keulen de angst onmiddellijk weg was, ging me toevertrouwen in stukjes en beetjes.

Twee doorwaakte nachten

Als eerste heb ik mezelf toevertrouwd aan de groep, en aan op straat lopen, in Keulen, zonder geld en telefoon. Daarna heb ik mezelf toevertrouwd aan de mensen op straat, met wie we praatten en om geld vroegen, en uiteindelijk heb ik ook mijn lijf toevertrouwd aan het beton van de parkeergarage om er na 2 doorwaakte nachten eindelijk in slaap te vallen. Ik voel het 't duidelijkst 's nachts, dat angst en vertrouwen tegengesteld zijn. Overdag kan ik er wel omheen kletsen, maar 's nachts is het duidelijk: als ik vertrouw - kan ik slapen, als ik niet vertrouw - lig ik wakker. Het is de angst die me verkrampst en mijn blik vertroebelt. Als je bang bent zie je eigenlijk alleen nog maar de beren op de weg. Je denkt altijd als je bang bent dat je angst terecht is en dat houdt je verkrampst. Je kunt je dan niet toevertrouwen aan iets nieuws en je klampt je vast aan het oude bekende. Waarschijnlijk heeft ieder van ons ook die ervaring dat wat je soms als een enorme hindernis ziet, het volgend moment (of de volgende ochtend) onbeduidend is geworden.

Beren van de weg

Wat een opluchting! De beren zijn van de weg. Vertrouwen is wijsd en warm, je voelt je sterk en open. Je kunt de hele wereld aan!

In de Bergrede benadrukt Jezus de waarde van vertrouwen: "Maak je niet bezorgd om wat je zult eten of drinken om in leven te blijven, en ook niet om de kleding voor je lichaam. ... Wie van jullie kan met zijn zorgen een el toevoegen aan zijn leven?". Met deze lezing kun je cynisch zeggen: moeten we dan allemaal maar op straat gaan zitten om te bedelen? Er moet toch iemand zijn die zaait, en maait en oogst en maalt en brood bakt? Ja, zonder meer, dat is wel fijn. Maar: zaai je met angst en beven, maai je terwijl je piekert, oogst je vooral je zorgen en maal je rond in je gedachten terwijl je je brood bakt? Of doe je dat alles met vertrouwen? Bernie Glasmann, de zenleraar van wie we 2 citaten hebben gelezen, schreef een boek met Instructies voor de kok. Het is een aloude Zenwijsheid dat de kok de meest verlichte persoon in het klooster dient te zijn. Hij weet iedereen te voeden door met de minste ingrediënten de meest fantastische maaltijd te maken. En dat staat symbool voor ons leven. Kunnen wij de minste ingrediënten van ons leven gebruiken voor de Hoogste Maaltijd? Kunnen wij waarden wat er voorhanden is? Of zoeken we steeds maar weer nieuwe ingrediënten, betere, sjiekere, gooien we weg wat we hebben en lopen we voorbij aan wat ons wordt aangereikt?

Alles krijgen wat nodig is

Het was voor mij een openbaring te merken in Keulen dat we alles kregen wat we nodig hadden, en meer nog dan dat. We hoefden niet de hele dag het karton bij ons te houden, we hadden toch iedere avond een laag om op te liggen. Mensen gaven ons in overvloed als we

erom vroegen, groepen vrijwilligers maakten iedere avond pannen vol soep en reikten ons hele broden uit, die de bakkers van de stad overgehouden hadden.

Natuurlijk weet ik dat het voor vluchtelingen of voor daklozen met verslavingsproblemen of psychiatrische problemen anders is om op straat te leven, dan voor ons. De straat is een spiegel die jouw ziel weerkaatst. Als je vol zorgen met angst en frustraties op straat leeft, dan weerkaatst de straat jouw angst en ontwijken de mensen je. Ik zag het aan de daklozen op straat die we ontmoetten. Sommigen leefden in een wereld van angst en gebrek en ik voelde mijn neiging om afstand te nemen. Anderen waren vriendelijk en toegankelijk, die krijgen eerder wat.

Goed thuisloos leven

De straat was relativerend en opende mijn ogen voor mijn eigen vooronderstellingen. Met vertrouwen is op straat alles te vinden wat je nodig hebt, een goed thuisloos leven. Er zijn altijd vriendelijke mensen die willen helpen als jij hen vriendelijk benadert. En sterker nog, op het moment dat wij iets nodig hadden en onze ogen openden en om ons heen keken en vroegen, vonden we steeds weer iets wat ons goed deed. Met angst voor het tekort zie je niet wat voor rijkdom er voor je ligt.

In Het Groene Licht van vorige week schrijf ik daarover: “De hele tocht in de stad ervoer ik als een verrassingstocht. Hoe een vrouw ons leerde herkennen welke blikjes uit een afvalbak statiegeld hadden en ons vertelde van een Foodsharingplek. Hoe die Foodsharingplek ons een lunch van brood van gisteren voorschotelde en een aangename binnenplaats om te zitten. Hoe de binnenplaats ons gesprekje opleverde en een uitnodiging om deel te nemen aan een maaltijd die avond, vanwege Burendag. Hoe de maaltijd een prettige overnachting in een tuinkamer opleverde. Hoe de vrouw van de tuinkamer ons tippte naar de Hortus Botanicus te gaan, waar Ella en ik een tientje kregen van een vrouw die ons later opnieuw enthousiast herkende.”

Synchroniciteit

Carl Jung, de psychotherapeut die Freuds leer hervormde, voerde de term synchroniciteit in. Dat is een moeilijk woord voor het verschijnsel dat wat er binnen en buiten je gebeurt een zinvol geheel is. Het gaat om de wondertjes die optreden als je ervoor open bent. Het wonder van het universum geeft ons mooie contacten en aangename verrassingen van inzicht.

De straatretraite was voor mij een oefening in het loslaten van plannen en resultaatgerichtheid. Het hielp met het leven te ervaren als een stroom. Niet-al-denken-te-weten, niet-alvast-plannen, niet-maar-vast-organiseren. Nee, niet-doen. Eerst zien wat we nodig hebben en dan zien en erkennen wat er is. Want als je in contact bent in plaats van zitten te plannen, als je je verbindt met anderen in plaats van zitten te organiseren, dan ben je open voor ontmoetingen, open voor iets nieuws. Als je vervuld wilt worden door het leven zal je er ruimte voor moeten maken. Het gaat er om een geest van vertrouwen en vrijheid te ontwikkelen waarin je anders je werk doet en anders rondloopt dan met een geest van angst en bezorgdheid. Met een opgeruimd gemoed, zou mijn moeder zeggen.

Geen zorgen maken, wél weten wat er nodig is, weten wat ik nodig heb, wat wij nodig hebben – en uitreiken naar de wereld, er om vragen, vertrouwend dat het in een of andere vorm zal komen. Jezelf toevertrouwen aan de rijkdom van het leven is niet hetzelfde als vertrouwen dat er altijd rijkdom is, dat het altijd goed komt. Het is het vertrouwen, dat zelfs als het niet goed komt, het toch oké is en er weer een nieuw ‘goed’ zal komen.

“Maak je dus geen zorgen over de vraag: wat zullen we eten of wat zullen wij drinken? Want dat alles jagen de heidenen na. Uw hemelse Vader weet wel dat gij al deze dingen nodig hebt.”

Pas als je het wonder van het universum toelaat, kun je een goed thuisloos leven leiden, ja, ook als je een thuis hebt – een leven van helderheid en liefde, open voor wat er maar op je pad komt, dankbaar voor de rijkdom die het leven weggeeft aan wie het maar wil ontvangen.

Muziek Leonard Cohen – Land of Plenty

*Don't really know who sent me
To raise my voice and say
May the lights in The Land of Plenty
Shine on the truth some day.*

*I don't know why I come here,
Knowing as I do,
What you really think of me,
What I really think of you.*

*For the millions in a prison,
That wealth has set apart
For the Christ who has not risen,
From the caverns of the heart*

*For the innermost decision,
That we cannot but obey
For what's left of our religion,
I lift my voice and pray
May the lights in The Land of Plenty
Shine on the truth some day.*

*I know I said I'd meet you,
I'd meet you at the store,
But I can't buy it, baby.
I can't buy it anymore.*

*And I don't really know who sent me,
To raise my voice and say
May the lights in The Land of Plenty
Shine on the truth some day.*

*I don't know why I come here,
Knowing as I do,
What you really think of me,
What I really think of you.*

*For the innermost decision
That we cannot but obey
For what's left of our religion
I lift my voice and pray
May the lights in The Land of Plenty
Shine on the truth some day.*

Gelofte aan de mensheid – Hisamatsu

Laat ons ontwaken tot ons ware Zelf,
mensen worden, vol van mededogen,
onze gaven ten volle ontplooien,
ieder volgens de eigen roeping in het leven.

Laat ons bewust worden van de doodsstrijd
persoonlijk en maatschappelijk
en de bron ervan onderkennen.

Laat ons de juiste richting ontdekken
waarin de geschiedenis zou moeten voortgaan
en elkaar de hand reiken
zonder onderscheid naar man- of vrouw-zijn,
zonder onderscheid naar ras, natie of klasse.

Laat ons met mededogen de gelofte afleggen
het diepe verlangen van de mensheid
naar bevrijding van haar ware Zelf
werkelijkheid te doen worden
en een wereld te bouwen
waarin iedereen
waarachtig en in heelheid kan leven.

Luistercirkel over “Maak je niet bezorgd”

over de straatretraite – door Annie, Ellen, Petra, Ella
en open mcirofoon voor bijdragen vanuit de kerk

Muziek: Ladysmith Black Mombazo & Paul Simon – Homeless

*Homeless, homeless
Moonlight sleeping on a midnight lake
Homeless, homeless
Moonlight sleeping on a midnight lake
We are homeless, we are homeless
The moonlight sleeping on a midnight lake
And we are homeless, homeless, homeless
The moonlight sleeping on a midnight lake*

Muziek Nina Simone - Ain't Got No (I Got Life)

*I ain't got no home, ain't got no shoes
Ain't got no money, ain't got no class
Ain't got no skirts, ain't got no sweater
Ain't got no perfume, ain't got no bed
Ain't got no mind*

*Ain't got no mother, ain't got no culture
Ain't got no friends, ain't got no schooling
Ain't got no love, ain't got no name
Ain't got no ticket, ain't got no token
Ain't got no God*

*And what have I got?
Why am I alive anyway?
Yeah, what have I got
Nobody can take away?*

*Got my hair, got my head
Got my brains, got my ears
Got my eyes, got my nose
Got my mouth, I got my smile
I got my tongue, got my chin
Got my neck, got my boobs
Got my heart, got my soul
Got my back, I got my sex*

*I got my arms, got my hands
Got my fingers, got my legs
Got my feet, got my toes
Got my liver, got my blood
I've got life, I've got my freedom
I've got the life
I've got the life
And I'm gonna keep it
I've got the life
And nobody's gonna take it away
I've got the life*

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

Rond deze tafel zijn wij verzameld
om te gedenken wat Jezus ons leerde:
Brood en wijn te zijn voor elkaar.

Toen hij voor het laatst samen met vrienden
brood brak en deelde,

wijn schonk en rondgaf,
vroeg hij ons dit te blijven doen:
het brood van leven met elkaar te delen
en de wijn te schenken,
die ons met elkaar verbindt.

Zijn leven volgen wij,
zijn oproep tot solidariteit en
zijn radicale eerlijkheid:
een leven voor vrijheid
nu, hier, met allen samen.

Nodiging, breken en delen van brood en wijn

We delen het brood van 'leven met elkaar' en schenken elkaar de wijn van verbinding – dat is wat ons gevraagd is om te doen iedere zondag hier in deze kerk.

Het christelijk visioen dat er meer dan genoeg is voor iedereen als wij breken en delen – dát is het hart van onze viering. Dus laten we daarom ons leven, onze liefde, ons geld en onze aandacht delen met elkaar en dát doen wat gemeenschappen al eeuwen doen: elkaar ondersteunen, bemoedigen en inspireren.

Het lied dat we tijdens breken en delen gaan horen is een gezang voor Kuan Yin, die zorgt voor de wanhopigen. Het is als een boeddhistische Litanie van de heilige Maria, en waarschijnlijk gaat het over dezelfde basiservaring in het leven: de hulp die komt van de moeder Gods, van Kuan Yin, van de Heilige Geest, om iedereen te redden.

Laten we het vertrouwen in redding van alle mensen en het vertrouwen in een bevrijde wereld levend houden. Laten we de vlam brandend houden: dat vertrouwen in een vrije, in een radicaal eerlijke, een lieve wereld. En komt naar voren en deel brood en wijn met elkaar, want iedereen is genodigd, en niemand is uitgezonderd. Kom en deel je leven met ons allen.

Bij het uitreiken: “Vertrouw je toe”

Muziek: Sutra van Kuan Yin – Maha Karuna Ch’an

Hoe talloos de levende wezens ook zijn,
ik beloof ze te bevrijden.

Als iemand gered kan worden door een Boeddha of een Bodhisattva, dan zal Zij die gestalte aannemen.

Als iemand gered kan worden door een Boeddhistische heilige,
dan ...

Als iemand gered kan worden door een monnik of een non, ...

Als iemand gered kan worden door een leek, ...

Als iemand gered kan worden door een kind, ...

Als iemand gered kan worden door een hoog bejaarde, ...

Als iemand gered kan worden door de Christelijke Verlosser, ..

Als iemand gered kan worden door de Moeder Gods, ...

Als iemand gered kan worden door engelen of heiligen, ...

Als iemand gered kan worden door de Lijdende Dienaar van Jahweh, ...

Als iemand gered kan worden door de Shechinah uit de Joodse mystiek, ...

Als iemand gered kan worden door profeten of chaddiks, ...
Als iemand gered kan worden door een wijze in de Islam of Soefi, ...
Als iemand gered kan worden door een god of godin uit het Hindoeïsme, ...
Als iemand gered kan worden door een overtuigd atheïst, ...
Als iemand gered kan worden door hen die volkomen mislukt zijn, ...
Als iemand gered kan worden door de meest verlorenen, ...
Als iemand gered kan worden door monsters of demonen, ...

Te midden van alle angst en verschrikking zal Kuan Yin ons onbevreesdheid schenken.
Zij is altijd bereid te luisteren naar het roepen om hulp,
van hoever die roep ook mag komen.
Haar universele geloften zijn afgelegd vóór alle eeuwen.
Ze zijn onpeilbaar diep als de oceaan.
Haar alles verlichtende Licht vervult het hele universum.

Gebed om Liefdevolle Vriendelijkheid
Mogen alle levende wezens gelukkig zijn.
Mogen ze leven in veiligheid en vreugde.

Mogen alle levende wezens,
of ze nu zwak of sterk, man of vrouw,
dier of mens, groot of klein zijn,
of we ze al dan niet kunnen zien,
of ze veraf of dichtbij zijn,
of ze geboren zijn of nog geboren moeten worden,
- mogen ze gelukkig zijn.

Laat niemand een ander bedreigen of enig schepsel –
tot welke staat het ook behoort - verachten,
laat niemand door boosheid of haat
een ander schade willen berokkenen.
Zoals een moeder waakt over haar kind,
bereid haar leven te wagen om haar kind te beschermen,
laten we zo met een onbegrensd hart
alle levende wezens beschermen en heel de wereld kleuren
met onbelemmerde liefdevolle vriendelijkheid.

Muziek Randy Crawford – Street life

*I play the streetlife because there's no place I can go
Streetlife, it's the only life I know
Streetlife and there's a thousand parts to play
Streetlife until you play your life away*

*You let the people see, just who you wanna be
And every night you shine just like a superstar
That's how the life is played a ten cent masquerade
You dress, you walk, you talk, you're who you think you are*

*Streetlife, you can run away from time
Streetlife for a nickel or a dime*

*Streetlife but you better not get old
Streetlife or you're gonna feel the cold*

*There's always love for sale a grown-up fairytale
Prince Charming always smiles behind a silver spoon
And if you keep it young, your song is always sung
Your love will pay your way beneath the silver moon*

Streetlife, streetlife, streetlife, streetlife

Zegenbede

Moge de Krachtige en Tedere bij ons zijn
vandaag en alle dagen van ons verdere leven.
Moge zij onze ogen en onze armen openen
opdat wij ons toevertrouwen aan wat op ons pad komt,
en ons leven leiden met een grootmoedig hart.

Moge de weg ons tegemoet komen,
de wind in onze rug zijn
en de zon op ons gezicht schijnen.
Moge ons diepste wezen,
God in ons leven,
ons daarbij altijd zeer nabij zijn.
Amen

